

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Morib. Ignatii Loiolæ, Qvi Societatem Iesv
Fvndavit, Libri III**

Maffei, Giovanni Pietro

Dvaci, 1585

Extremæ inopiæ incommoda superat. Cap. XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44004

etiam de stato precationis tēpore, & vexatione corpusculi, quo plus otij ac viriū studio superesset, multū imminuit, sic tamē, vt illa præcipue tria numquā omiserit: primū, vt quotidie sacrificio Missę religiose interesset: alterū, vt octauo quoq. die post Pænitentię Sacramentū cęlesti pane sese reficeret: extremū, vt bis quotidie sua eius diei dicta, facta, cogitata quā diligētissime recognosceret; conferēsq. hodiernum cum hesternō die, hebdomadā cum hebdomada, mensēq. cū mense; suos in spiritu vel progressus, vel regressus perquā accurate exploraret atq. perpēderet. Procuratiōnē quoq. alienę salutis, & institutā consuetudinē agēdi cum proximis, tantisper dū litteris, ac præsertim philosophię vacaret, aliqua ex parte remisit, nūquam tamen omnino deposuit.

Extrema inopia incommoda superat.

CAP. XIX.

IAM vero, satis vsu ipso edoctus, quātum detrimentum studijs afferat mendicitas, & cura tolerandæ in singulos dies vitæ; & nihilominus optās Christi Domini & Apostolorum exemplo nihil prorsus in hoc sæculo possidere; piorum benignitate ac facultatibus totā rem ita moderari cōstituit, vt neq. in diem, vt antea, precario victitaret, & nihil idcirco de volūtarię paupertatis proposito meritoq. deperderet. Sed ea res primis utiq. mēsis minime cessit illi è sentētia. Cū enim sese in Hispanorū aliquot contuberniū cōtulisset, qui plurimi Parisijs ipso belli tēpore versabatur, & exactā è syngrapha Barcinonēsi pecuniā cuiusdā ex eadem natione custodiendā dedisset, eam ille

E iij

clam

clam suos in vsus non optima fide conuertit; cumq; postea reddendo non esset, reliquis iam nummis insumptis Ignatius, & à locupletibus amicis, quorum ope adiuuari posset, longo interuallo disiunctus, tanta subito rerum omnium inopia oppressus est, vt ei cibum ostiatim quæritare quotidie, & in hospitalē sancti Iacobi domum, infimis precibus exorato eius loci præfecto, demigrare necesse fuerit graui sane incommodo. Quippe Lutetia Parisiorum, vrbs in primis Europæ totius & magnitudine & celebritate visenda, trifariam est diuisa. partem vnā, quam Sequana fluuius insulam efficit, regia vetere, foro, & tribunalibus nobilem, vulgo Ciuitatem appellant. altera, quæ nouam regiam continet, Oppidum dicitur. tertia pars, iam inde à Carolo magno dicata Musis, Vniuersitas nominatur. in hac, præter ceterā incolarum turbam, scholastici maxime inhabitant; ac numerantur ibi collegia permulta libero aditu, cum suis vnumquodq; liberalium artium discipulis & doctoribus, & præfecto collegij, quem Prætorium vocant. Igitur ex ea vicinitate in sancti Iacobi hospitium, quod procul inde est in suburbio, extrema necessitate compulsus Ignatius, in tanto locorū interuallo, cum alijs afflictabatur incommodis, tum vero quòd cum ante lucem in academia inciperent scholæ, nec nisi nocte desinerent; ipse, illius hospitij legibus, nec mane ante solis ortum egredi poterat, & vespere ante occasum regredi cogebatur, sic, vt inter eundem & redeundum, quamuis industrio ac vigilantissimo discipulo multum & de magistri dictatis, & de tota scholarum exercitatione deperiret. Cui tanto detrimento cum in præsentia nullum aliud remedium occurreret, consilium cœpit more scholasticorum

sticorum egentium ea conditione locandi operam suam alicui ex academia Primarijs, doctoribusve; ut quod sibi à rebus domesticis otij superesset, id totum in scholastica disciplina, studijsq. doctrinæ consumeret. Sed magis magisque probante Deo constantiam & patientiam viri, conditionem eiusmodi, quamvis magna adhibita diligentia, nactus est nullam. Itaq. deiectus hac spe, cū id ærumnosæ vitæ genus aliquandiu tolerasset; & quos in Hispania reliquerat socios, de statu rerum suarum per litteras monuisset, hortatus ut ibidem ex cōdicto curriculum studiorum absoluerent; rationem iniit multo commodiorem, ut indictis vacationum ferijs, in Belgium, atq. interdum etiam in Angliam siue Britanniam, ad Hispanos negotiatores excurreret: quorū benignitate cum facile obtinuisset annuam pecuniæ summam Lutetiæ toto studiorum tempore certis pensionibus exigendam, commodius multo cœpit in liberalium disciplinarum cognitione versari. Cumque octo decim fere menses Latinæ linguæ tribuisset in Montis acuti collegio, in collegium cui à sancta Barbara nomē est, ad philosophiæ studia transijt alacritate mirabili: ac primum occurrentes denuo rerum cælestium importunas imagines, quamquam eximia cum animi delectatione cōiunctas, eadem spiritus constantia, qua superiores illas, iterum ab se reiecit ac repulit; deinde magistris attente audiendis, multa ac diligenti eorum quæ audierat commentatione, quotidianis deniq. gymnasijs exercitationibus, triennio & mensibus sex (quod spatium temporis curriculo philosophiæ in academia illa tribuitur) ita profecit, ut honorifico magistri iudicio ac testimonio (is erat Ioānes Penna philosophus

lofophus) post confueta certamina, ritu folēni, laurea, ceterisq. doctrinę inſignibus decoratus fit. Poſt hæc in cœnobij Dominicani gymnaſio ſacrã Theologia aggrefſus eſt, ingēti ſane labore & induſtria, cū præter ceteras lucubrations, hieme ſæuiente, quotidie mane ante lucem ad ſcholas, quæ illa circiter hora ibi habebantur, accederet. atq. ex eo ſtudio tantum Deo adiuuante percepit, quod ſatis eſſet ad fidei doctrinæq. ſuæ rationē, ſine ſuſpicionē vlla nouitatis, ex Patrū decretis atq. auctoritate reddendã.

Varie propter Chriſtum exercetur.

CAP. XX.

NEQVE vero, quamuis interim à plebis catecheſi atq. à publicis actionibus abſtineret, idcirco tamen, quoad per ſcholas licitum eſt, ab adiungendis ad Chriſtum hominibus, animã diſq. ad ſtudium veræ laudis & gloriæ deſtitit. qua propter multi nec infimæ ſortis viri, priuatis ipſius colloquijs ac monitis incitati, partim caſtigato vetere luxu, Chriſtianæ diſciplinæ ſeueritatem induerūt; partim etiam ſolēni voto varia religioſorum inſtituta profeſſi ſunt; partim deniq. ingenti academiæ totius admiratione, in Chriſti gratiam pecunia egentibus diſtributa; pauperem vitam agere, atq. adeo ad conculcandum penitus omnem ſæculi faſtum, & expianda ſuperbiæ crimina, palam per vicos & compita manum ad ſtipem ipſi porrigere, victumq. palam emendicare cœperunt. quos tamen amici, rem indigne ferentes, cum neq. precibus neq. minis à propoſito reuocare valuifſēt, facta manu deniq. ab hoſpitali domo ſancti Iacobi
quo